

עתון רשמי

14 בינואר 1949

מ. 42

י"ג בטבת תש"ט

תוספת א'

עמוד

105	פקודת המעבר לאסיפה המכוננת, מס' 39 לשנת תש"ט — 1949
106	פקודת מס הבולים (תיקון), מס' 40 לשנת תש"ט — 1949
109	פקודת התעבורה (תיקון), מס' 41 לשנת תש"ט — 1949
110	פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת (תיקון מס' 3), מס' 42 לשנת תש"ט — 1949

פקודת המעבר לאסיפה המכוננת

מס' 39 לשנת תש"ט — 1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. מועצת-המדינה הזמנית תוסיף לכהן עד התאסף האסיפה המכוננת של מדינת ישראל; בהתאסף האסיפה המכוננת תתפזר מועצת-המדינה הזמנית ותחדל מלהתקיים.
2. (א) האסיפה המכוננת תתכנס לפי הזמנת נשיאות מועצת-המדינה הזמנית בהתאם לסעיף 9 לפקודת הבחירות לאסיפה המכוננת, תש"ט — 1948.
(ב) לפחות שלושה ימים לפני היום הקבוע לכינוס האסיפה המכוננת תזמין הנשיאות של מועצת-המדינה הזמנית את צירי האסיפה המכוננת; ההזמנה תימסר ביד או תישלח בדואר רשום לפי כתובת הציר שברשימת המועמדים בהתאם לסעיף 21 (א) לפקודת הבחירות לאסיפה המכוננת, תש"ט — 1948.
(ג) האסיפה המכוננת תיפתח על ידי נשיא מועצת-המדינה הזמנית.
(ד) פרט לאמור בסעיף זה תנהג האסיפה המכוננת על פי תקנון הישיבות של מועצת-המדינה הזמנית בשינויים המחויבים על פי הענין, כל עוד לא החליטה לנהוג בדרך אחרת.
3. לאסיפה המכוננת יהיו כל הסמכויות שהעניק החוק למועצת-המדינה הזמנית, כל עוד לא החליטה האסיפה המכוננת החליטה אחרת בענין זה.

- המשך כהונתה של הסמילה הזמנית
4. הממשלה הזמנית תוסיף לכהן עד להקמת ממשלה חדשה על פי האסיפה המכוננת.
- הארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום
5. (א) תקנות-שעת-חירום שתקפן עומד לפקוע אחרי תאריך פקודה זו ולפני תום חלשיים מכינוס האסיפה המכוננת, תקפן מוארך מאליה עד לגמר השישים מיום כינוס האסיפה המכוננת, אם לא ביטלה אותן האסיפה המכוננת לפני כן.
- (ב) תקנות-שעת-חירום שתקפן עומד לפקוע במועד מאוחר מחלשיים מיום כינוס האסיפה המכוננת, יהיו בטלות מאליהן לא מאוחר משלושה חדשים לאחר כינוס האסיפה המכוננת, אם לא הוארך תקפן על ידי האסיפה המכוננת.
- שם
6. לפקודה זו ייקרא "פקודת המעבר לאסיפה המכוננת, תש"ט—1949".
- י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)
- דוד בן-גוריון
ראש הממשלה
- פליכס רוזנבליט
שר המשפטים

פקודת מס בולים (תיקון), תש"ט—1949

מס' 40 לשנת תש"ט—1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

- תיקון סעיף 74 לפקודת מס הבולים
1. סעיף 74 לפקודת מס הבולים יתוקן כך:
- (א) אחרי סעיף קטן (2) יווסף סעיף קטן זה:
- "(2א) מותר לסמן את המס על כרטיס כניסה על ידי בולים דבקים שיבוטלו על ידי בעל השעשועים, עובדיה, פקידיו או סוכניו."
- (ב) במקום פסקה (א) לטעיף קטן (3) תבוא פסקה זו:
- "(א) לא ימכור ולא ימסור בעל שעשועים, או עובד, פקיד או סוכן של בעל שעשועים, כרטיס כניסה שאינו נושא בולים המציינים את המס המשתלם על אותו כרטיס."
- (ג) בפסקה (ב) לטעיף קטן (3), במקום המלים "ואין עליו הבולים הדבקים הנאותים", יבואו המלים "הנושא בולים כהלכה".
- (ד) בפסקה (א) לטעיף קטן (4), במקום המלים "הנושא את הבולים הדבקים הנאותים", יבואו המלים "הנושא בולים כהלכה".
- תיקון התוספת לפקודת מס הבולים
2. התוספת לפקודת מס הבולים תתוקן כך:
- (א) בפרט 6 — שטר הליפין — במקום הספרה "10" בשורה השניה תבוא המלה "שטר", ובמקום שתי השורות האחרונות לפני הפיטורין יבואו שתי שורות אלה:
- "על כל — 100 ל"י וכל חלק מ-100 ל"י,
אחרי — 100 ל"י הראשונות — 200 מיל".

(ב) בפרט 22 — חוזה שכירות או שכירות משנה — יוגדלו שיעורי המס המפורטים בחמש השורות האחרונות של סעיף קטן (א) כדלקמן:

במקום 50 מיל	—	100 מיל
במקום 100 מיל	—	200 מיל
במקום 150 מיל	—	300 מיל
במקום 100 מיל	—	200 מיל
במקום 1,000 לא"י	—	2,000 לא"י

(ג) פרט 24 — רשיון לנשואין — בטל.

(ד) בפרט 47 — משכנתה או שטר — יבואו השינויים הבאים:

(1) שיעורי המס המפורטים בשלוש השורות האחרונות של סעיף קטן (1) יוגדלו כדלקמן:

במקום 50 מיל	—	100 מיל
במקום 100 מיל	—	200 מיל
במקום 100 מיל	—	200 מיל

(2) שיעור המס המפורט בסעיף קטן (2) יוגדל מ-20 מיל ל-40 מיל.

(ה) בפרט 29 — פוליסה לביטוח ימי — יוגדל המס המפורט בסעיף קטן (2) (א) מ-5 מיל ל-10 מיל.

(ו) בפרט 37 — סטוק ומניות — יבואו המלים הבאות בסוף הפסקה (א):

«אם המניות הן מניות בהברה שעסקיה העיקריים הם רכישתם והחזקתם של נכסי דלא נידיי, והיא אינה הברה שהציבור מעוניין בה באופן ממשי או חברת עזר של חברה כזאת, יהא המס המשה למאה מסכומה או ערכה של התמורה. במקרה זה ייחשב סכום המשכנתות הרובצות על נכסי דלא נידיי של החברה — או אותו חלק מסכום המשכנתות המתאים ליחס בין המניות המועברות ובין מלוא הון המניות המוצא של החברה — כחלק מסכומה או ערכה של תמורת המניות».

(ז) בפרט 38 — כרטיס כניסה למקומות שעשועים — יבואו השינויים הבאים:

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:

«(1) כשמחירו של כרטיס הכניסה —

אינו עולה על 50 מיל	10 מיל
עולה על 50 מיל אולם אינו עולה על 100 מיל	30 מיל
עולה על 100 מיל אולם אינו עולה על 150 מיל	40 מיל
עולה על 150 מיל אולם אינו עולה על 200 מיל	60 מיל
עולה על 200 מיל אולם אינו עולה על 250 מיל	80 מיל
עולה על 250 מיל אולם אינו עולה על 300 מיל	100 מיל
עולה על 300 מיל אולם אינו עולה על 350 מיל	120 מיל
עולה על 350 מיל אולם אינו עולה על 400 מיל	140 מיל
עולה על 400 מיל	160 מיל

על כרטיס כניסה בשביל חייל בצבא-ההגנה לישראל שמחירו אינו עולה על 70 מיל יהא המס 10 מיל».

(2) בפסקה (2) של הפיטורין, במקום המלים "מנהל מחלקת ההגנדה" יבואו המלים "שר האוצר".

3. כל מסמך שניתן על ידי עיריה או מועצה מקומית פטור ממס בולים. פיטורי מסמכים של רשויות מקומיות
4. תעודות המילוה הלאומי שהוצאו על ידי הסוכנות היהודית לארץ-ישראל ביום ח' בסיון תש"ח (15 ביוני 1948), וכן העברות של תעודות אלה, פטורות ממס בולים מאותו תאריך. תעודות המילוה הלאומי
5. מיום היכנס פקודה זו לתקפה יופסק השימוש בבולי ההכנסה שהוצאו על ידי ממשלת ארץ-ישראל ויחולו בולים אלה להיות בולים חוקיים. ביטול בולים
6. לפקודה זו ייקרא "פקודת מס הבולים (תיקון) תש"ט — 1949". שם

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט אליעזר קפלן
שר המשפטים שר האוצר

דברי הסבר:

פקודה זו משלבת להגן פקודת מס הבולים את התיקונים שנעשו בה בראשונה על ידי תקנות-שעת-הירום (מס בולים), תש"ט — 1948 (עחון רשמי מס' 27 מיום י"ב בתשרי תש"ט, 15.10.1948, תוספת ב', עמוד 8).

נוסף לכך מביאה הפקודה בעיקר את התיקונים הבאים בפקודת מס הבולים:

(א) שהרוד שיקים מחובת מס הבולים על מנת לעודד את השימוש בהם.

(ב) שהרוד שטרי הוב ושטרי ערך של עיריות ורשויות מקומיות מחובת מס הבולים.

(ג) השלת מס מוגדל על מכירת מניות של חברות פרטיות המחויקות בנכסי דלא ניירי. מכירת נכסים כאלה על ידי העברתם בספרי האחווה חייבת במס העברה של 5%. תיקון פקודת הבולים מתכוון להטיל מס דומה במקרה שהנכסים נשארים רשומים על שם חברת מניות אלא שמניות החברה הזאת נמכרות.

(ד) שינוי התעריף של מס הבולים המוטל על כרטיסי כניסה למקומות שעשועים, והקלה בחובת המס לגבי כרטיסי כניסה בשביל חיילים.

סעיף 3 של הפקודה בא לסלק ספק שהתעורר לגבי תעודות המילוה הלאומי של הסוכנות היהודית.

סעיף 4 מוציא מן השימוש את בולי ההכנסה של הממשלה המנדטורית שהיו עד כה בולים חוקיים.

פקודת מס הבולים טעונה תיקונים ושיפורים רבים, ואין לראות בפקודה הנוכחית אלא צעד ראשון בכיוון זה.

פקודת התעבורה, (תיקון מס' 2)

מס' 41 לשנת תש"ט—1949

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

תיקון פקודת התעבורה פרק קכ"ח

1. פקודת התעבורה תתוקן כך:

(א) בסעיף 18, במקום הסיפא, יבוא סיפא זה:
 «אשם בעבירה ודינו מאסר עד שנה אחת או קנס עד מאתיים לירות או שני הענשים כאחד, אם נתחייב בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז), לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, יהא דינו מאסר לא פחות מחודש ימים ולא יותר משתי שנים וגוסף על כך קנס עד ארבע מאות לירות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).»

(ב) אחרי סעיף 18 יוסף סעיף זה:

«18. כל שופט שלום רשאי להטיל את הענשים שנקבעו בפקודה זו או בתקנות שהותקנו על פיה, על אף האמור בסעיף 3 (א) לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947.»

(ג) בסעיף 21(1), במקום פסקה (א), תבוא פסקה זו:

«(א) יכול, אם החייב בדין הוא בעל רשיון של נהג, לבטל את רשיונו או להפסיק את תקפו לתקופה מסויימת, ויכול הוא להכריז על האדם שנתחייב בדין כפסול לקבלת רשיון במשך תקופה מסויימת, אם נתחייב אדם בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז) לסעיף 18, לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, חייב בית המשפט לבטל את רשיונו ולהכריז עליו כפסול לקבלת רשיון במשך שנים עשר חודש לפחות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).»

(ד) בסעיף 23 —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

«(א) הסדרי התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים.»

(2) יוסף סיפא זה:

«בתקנות אלה רשאי שר התחבורה לקבוע ענשים שלא יעלו על שנה אחת מאסר או מאתיים לירות קנס או שני הענשים כאחד.»

2. לפקודה זו ייקרא «פקודת התעבורה (תיקון מס' 2), תש"ט—1949.»

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

דוד רמז

שר התחבורה

פליכס רוזנבליט

שר המשפטים

דברי הסבר:

ריבוי העבירות על חוקי התעבורה מסכן את הציבור בצורה המורה, ומחייב מתן סמכות לבתי המשפט להחמיר בעונשם של העבריינים.

סעיף 1 (א) מהפקודה מגדיל את העונשים הצפויים לעברייני על פקודת התעבורה, וקובע עונש מינימלי של חודש ימים לגבי מועד לעבירה על ההוראות המגיינות במיוחד על הבטחון בדרכים.

סעיף 1 (א) נותן לבית המשפט סמכות לשלול מעברייני שנתחייב בדיון את רשיון הנהיגה, ומחייב את בית המשפט לעשות כן במקרה של מועד לעבירה על ההוראות הנ"ל.

מטרת הסעיף 1 (ד) היא לאפשר לשר התחבורה להתקין תקנות לשימוש בדרכים לא רק בשביל כלי רכב אלא גם בשביל הולכי רגל ואחרים.

סעיף 1 (ד) (2) מקנה סמכות לשר התחבורה להגדיל את העונשים לגבי עבירות על תקנות התעבורה.

פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת (תיקון מס' 3)

מס' 42 לשנת תש"ט—1949

מ'עצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת, תש"ט—1948, תתוקן כך:
 - (א) בסעיף 17 (ב) במקום המספר "20" יבוא המספר "13" ובמקום המספר "13" יבוא המספר "6".
 - (ב) בסעיף 18 —
 - (1) בסעיף קטן (ב) במקום המספר "13" יבוא המספר "6";
 - (2) בסעיף קטן (ג) במקום המספר "48" יבוא המספר "24".
 - (ג) בסעיף 19 —
 - (1) בסעיף קטן (א) במקום המספר "12" יבוא המספר "8" ובמקום המספר "6" יבוא המספר "2";
 - (2) בסעיף קטן (ב) במקום המלים "סעיף קטן (ב) מסעיף 17" יבוא המלים "סעיף קטן (ג) מסעיף 17".
2. לפקודה זו ייקרא "פקודת הבחירות לאסיפה המכוננת (תיקון מס' 3), תש"ט—1949".

תיקון פקודת
הבחירות לאסיפה
המכוננת
מס' 12
לש' תש"ט—1948

שם

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט יצחק גרינבוים
שר המשפטים שר הפנים